

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájában és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A kvóta ügy.

Zombor, 1897. május 6.

A kvóta-kérdés dominálja a közvéleményt nálunk is, meg Ausztriában is.

Oda jutottunk e fontos kérdésben, hogy a két bizottság nem tudott megegyezni.

A nagyfontosságú kérdés fejlődésének e forduló pontjánál érdemes megállani és hátra tekinteni. Mi történt eddig? Oda át Ausztriában folyt az agitáció, állást foglalt minden hivatalos tényező a kvóta kérdésében és terrorizálták az ottani kormányt is, belesodorván oly helyzetbe, mely a kérdésnek békés és méltányos megoldásának útját állja. Mi nálunk a közvélemény óvatosabb volt, mert óvatosabb volt a kormány is. Nem hajhászott népszerűséget, a mit pedig igen könnyen megszerezhetett volna, ha az utcára követi a nagyhangú politikusokat s a mellét veri: nem fizetünk nagyobb kvótát! — még mielőtt a tárgyalások megindultak volna. Bölezen és óvatosan érvényesítette a törvény rendelkezéseit, melyek nem formáságokat akartak csupán teremteni, mikor a kvóta megállapítást a kvóta-bizottságokra ruházta.

Most tessék ám emlékezni arra az időre, a mikor még a bizottsági tárgyalások sem indultak meg. Akkor a vacsoráló ellenzék egyszeriben tele töltötte a levegőt a vészkiáltással, hogy Magyarország már eleve el van adva, mert Bánffy Dezső miniszterelnök kötelező ígéretet tett a magasabb kvótára vonatkozólag.

Valóban tudták ezt, vagy hitték ezt a vacsoráló urak? Dehogyan. Csak szerették volna. Bánffy Dezsőnél kedvezesebb emberük nem volna, ha csakugyan titkos paktumot kötött volna az osztrák kormányval. Mert akkor meg lehetett volna őt buktatni. Már pedig legyen szó akár miről: a kvótáról, az ágyuról, vagy a fogpiszkálóról: a vacsoráló uraknak sifli minden, csak egy fontos nekik, — a miniszterelnök ellen való gyűlöletük.

Aztán elment az első magyar nuncium, mely határozatlan visszautasította az osztrákok mérték-telen követeléseit. Nem akarunk e tényből érdemet kovácsolni a kormánynak, hiszen a kormány nem gyakorolt befolyást a kvótabizottságra. Ugy, de az ellenzék gyanúsította e bizottságot, hogy

csak vak eszköz a kormány kezében. A mennyire hazafias és a magyar érdeket védő volt tehát e bizottság magatartása, annyira kellemetlenül érintette a vacsorálókat. Bánffy tehát mégsem vak eszközökkel dolgozik; vagy ha igen, akkor igen hazafiasan használja fel őket.

Hogy akár az egyiket, akár a másikat ismerjük, arról szó sem lehetett. Hanem meg kellett fordítani a taktikát és a kormányt ellen-tétbe helyezni a kvótabizottsággal. Bánffynak nem tetszik ez a hazafias magatartás, ezért osztotta fel a Házat és teremtett magának többséget, melyből kiüldözte a független elemet. Az új kvótabizottság is más emberekből fog állni, a kik más sipba fognak fújni.

És megalakult az új, az impozáns többség s megalakult az új kvótabizottság teljesen a régi tagjaiból és elfoglalta a régi álláspontot. Mindez igen kellemetlen a vacsora politikusainak, de azért nem tágtanak. Mégis csak eladta Bánffy a hazát, mégis csak az osztrákok követelése fog teljesedni. S közben agitálnak az országban, nem nagy szerencsével ugyan, de mégis föllovalják a törvényhatóságokat s hosszabban-széltiben beszélnek az osztrák diadalról, mint bevezített tényről. S mindent a hazafiaság szent nevében, mert a haza veszélyben forog.

Valóban a hazafiaság szent nevében? Valóban a haza védelmére?

Tessék csak megfontolni, mit értek el agitációjokkal? Azt, hogy Ausztriában, ahol szintén van az embereknek füllük, meghallották, hogy Magyarországon teljesen megbarátkoztak akár az ötven perces kvótával is. Ennek pedig hinni kell, mert éppen az ellenzék hirdeti mindenféle a magas kvótát, mint kész faktumot. Ilyen viszonyok mellett pedig bolond volna az osztrák, ha nem ragaszkodnék a maga követeléséhez, mikor a másik féltől hallja, hogy az teljesen megbarátkozott vele. A mi tisztelt hazafias vacsora-hőseink így járultak hozzá az osztrák követelések megerősítéséhez s ezt nevezik hazafias mozgalomnak.

Ha nem tudnák, mit csináltak, még hagyják. De tudták, nagyon jól tudták és céltudatosan folytatták agitációjukat, mert ők sokkal szivesebben fizettetik meg az országgal akár a százperces kvótát is, csak hogy fegyverük legyen a miniszterelnök ellen. S nem tudnánk rájuk

nézve lesújtóbb hirt annál, hogy a magyar kvótát tetemesen leszállították.

Ertjük a pártpolitikát és értjük azt a törekvést is, mely az ellenfelet meg akarja buktatni. De csak úgy értjük, ha ebből az országra nézve hasznót várnak. Az ország érdekei árán győzni akarni, ez nemcsak oly ellenzéknek, mely magát a hazafiaság egyedüli letéteményesének vallja, hanem mindennemű pártnak csak szegényére válik.

Hála istennek, az ő agitációjuk csak a vendéglősöket gazdagította, de egy hajszállal sem tudta eltéríteni Bánffy Dezső bárót igaz kötelességérzet sугallta álláspontjától. Túrta a rakoncátlankodást, túrta a rágalmat és nyugodtan várta a cselekvés óráját. Ez az óra most ütt. Vágyva és reménykedve nézik ellenségei, hogy „árulja el” az országot. Bizalommal és nyugodtan látjuk mi azt a nagy kérdést az ő kezében, melyből már annyi áldás áradt az országra. Bebizonyította száz esetben, hogy minden ügyet az ország javára tud elintézni; tapasztaltuk erejét, kitartását, láttuk győzni a bátorságát is, mikor szembe kellett szállania idegen áramlatokkal s most sem nyugtalankodunk a kvóta dolgában, mely nálánál szerencsésebb kézbe nem juthatott. De azért csak vacsoráljanak tovább.

M. U.

Ujdonságok.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Hável Jenő szegedi kir. járásbírósi joggyakornokot az apatin kir. járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki.

Előléptetés. Az újvidéki honvédszázalójnál Galambos József I. oszt. ezredorvossá, Butala István főhadnagy pedig kezelőtiszté léptetett elő.

Jóváhagyás. A belügyminiszter az 6-kéri olvasó-egylet alapszabályait jóváhagyta azon megjegyzéssel, hogy a választmányi gyűléseken vezetett jknyvek a fennálló jogszokás szerint hitelesítendőek s hogy az egylet felosztása s ez esetben vagyonának hovaforrtása tárgyában hozandó közgyűlési határozatok a kormányhatósági feltgyelet gyakorolhatása céljából jóváhagyás végett a m. kir. belügyminiszteriumhoz felterjesztendőek.

Jóváhagyás. A belügyminiszter a zentai nőegylet módosított alapszabályait jóváhagyta azzal, hogy a választmány összes határozatai — a tagok egyetemét képviselő közgyűlés akaratának érvényesülhetése céljából — a közgyűléshez felelbezhetőek.

Választás. Német-Patánka községben bíróvá Klein Ferenc, esküdtékké Kuhn István és Thomasz József választották meg.

A „BÁCSKA” tárcája.

Szeresd a dalt . . .

— S. Sárka albumába. —

Szeresd a dalt, ha sírva főlzokog
S gyászod regéli búsan, álmátog.
Szeresd, ha pajzán, vig, újjong, kacag,
Zeng-bong s csapongva cseng, csicsereg, csacsog.

Szeresd, ha szent szolozsmaként magad
Nyújtod az Úrnak számolyára fel.
Szeresd, ha átkosan szitokra kel:
A dal még akkor is csak dal marad.

Szeresd, ha hived holdas éjjelen
Szép álmaidból ébreszt föl vele;
Hisz minden hangja tívvel van tele!
És benne reszket mind a szerelem . . .

De legjobban akkor szeresd, ha majd
Dalos költő dalolja el neked,
Kit nem szeretsz, — de ki téged szeret.
— Óh olvasd el, hallgasd meg azt a dalt.

Nem lelsz majd benn' csak árnyat és borít
S a hangja mégis fény lesz s illatár . . .
Szava mély, élő fájdalomra vál;
Legszebb dal az lesz, — mert legszomorúbb!

Keményi.

YERSENGÉS.

Irtá: Tömörkény István.

Eszéki Ferenc a mult héten vett új szerszámot a lovaira és hát büszke is velük. Szép a szerszám nagyon,

világossárga bőrből való, rézkarikákkal. A ló mindjárt büszkében megy az ilyen bában, mert neki is van annyi esze, hogy más viselkedés illik az ünneplő ruhával. Továbbá némi bor is van Eszéki Ferencben, miután a városból megy hazafelé a tanyára. A mezők lakója, ha ügyes-bajos dolgában a városba viszi az utja, mikor már mindent elvégzett, betér a szokott korcsmájába. Nem annyira a borital kedvéért, mert az otthon is van, sőt a kocsiiban is találatódik, hanem mert a korcsmában ott talál egy-két embert az ismerősök közül. Oda-kint mértföldekre vannak egymástól és azon időben, mikor a dalgától ráérne járni-kelni, az utak is rosszak. Itt meg keznel van mindenki, mint a Bärkányi szomszéd (épen a nyomás tulsó oldalában lakik két óra járásra), Kisguczi Illés és a többiek. Itt mindenféle dolgot meg lehet tudni. Ki hol vesz vetőmagot, mikor kezd szántani, meg egyéb ilyenféle. Ily módon mikor aztán megindul hazafelé déltájban a gazda, vidám a kedve és ezt azonnal megérzi a ló. Nem tudni, attól-e, hogy könnyebb járása van ilyenkor a gyeplőnek, vagy hogy hangosabb szava a gazda, annyi azonban bizonyos, hogy egészen másképp viszik a lovak a kocsit.

A miként ő, ugy a többi tanyai is gyorsan hajt kifelé az egyenes utcákon s a boros emberekben föltámad az érdekes virtus: kinek jobb a lova. A városban ezt még nem nagyon lehet próbálgatni, mert kevés arra a hely és sok a kocsi. Hogy azonban a vámon kívül érnek, ott már nincs ilyenféle akadály. Zörögve indul meg a vékonykerekű, könnyű alföldi kocsi, egyik a másika után s kezdődik a verseny nagy porfölegek és ostoresattogások között. Ennek a neve: elkertlés. Már Eszéki Ferkó elhagyott egy egész csomót, olyant, a melyiken vagy öreg ember hajtott, vagy asszonykézben volt a gyeplő. Ezek nem mernek ilyen játékot kezdeni s egyáltalán nem bánják, ha elkertülük is őket. Azután meg nem minden lóval lehet megcsinálni az ilyen versenyt, de azonfölül olyan kocsi sem bírná ki, a melyen teher van. Ha csak egy festett új szék van is rá föltéve, már azt nem töretik össze a rázkódással.

Eszéki mosolyogva veszi észre, hogy mint hagyogtatja el egymásután a hosszú kocsisort, hol jobbra, hol balra kertülvén el egyeseket. A szivart keményen szivja a szópókában, mert ha máskor a pipa járja is, de a

városból jövet szivar dukál. Halad előre, bár a lovait alig érintette még az ostorral, elég ha a gyeplőszárral egy kicsit a hátukat veregeti.

Már ott jár egészen az elején a sornak, mert hetivásáros napok délutánján egész karaván az, a melyik a tanyák világába a városból különböző utakon megindul. Van néha százával is, mind olyan emberek, a kik a városhoz tartoznak ugyan, de a messzi tanyákon élnek, ott születtek s meghalván, ott is temetődnek el. A városba csak a terményeit eladni s adót fizetni jár s a dolgát végezvén, rendszerint a kora délután indul meg vissza a tömérdek kocsi s a nagy távolságok miatt olyan is van közöttük, a ki csak késő éjjel ér haza a tanyájába. A távolságok a hosszan elnyúló határ miatt itt akkorák, hogy más tertelettel alig hasonlíthatók össze. Mikor a gyorsvonat Félégyháza mellett szegedi határba jut, még majd egy óra hosszáig szalad, míg a városhoz ér. A csengelei pusztán lakó ember Félégyházával szomszédos, az átokházi pusztán lakó tanyai pedig meghallja a szabadkai harang szavát. Erre a nagy terteletre indul meg a vásáros délutánokon az a sok kocsi, a miket most Eszéki Ferenc kertülget. Kevés biztatás kell a lovaknak s lemarad mellette valamennyi. Már a legvégén van, csak az utolsót kell még elkertülni. Ugy látszik, nem lesz nehéz, mert annak a lovai lassan poroszkálnak, a gazda lapulva ül a kocsiiban egy csomó szénán.

Eszéki neki is vág, de a mint amaz a zörgést meghallja, gyorsan kap a gyeplőhöz, ostorhoz. A lovak azonnal sebesebben mennek.

— No ez nem enged — gondolja Eszéki.

— Ő is szorítja a lovakat most már még jobban.

— Gyű Badár — mondja a pejnek, a Sárgára pedig jót huz.

Amaz, még előbb járván egy kocsinnyommal, ugyan azt cselekszi. Ha nem is olyan jók a lovai, mint Eszéki kocsija előtt vannak, mégis előnyösebb a dolga, mert ő eddig lassan járt, Eszéki pedig folyton kertülgetett.

De azért Eszéki egy pár ostorcsapással behoz egy fél kocsinnyomot s a lovak fejei már egy irányban vannak a gazdával. Amaz hátra nem nézne egy világért, hogy ugyan ki a versenytárs, hanem a fűrhecre feszítvén a

Orvosok értekezlete. A Bács-Bodrogh vármegyei orvosok folyó évi május hó 3-án délelőtt 9 órakor a vármegyei székház kis tanácstermében a belügyminiszter által a vármegyei orvosokhoz véleményezés végett beküldött, orvosi kamarákra vonatkozó törvénytervezet tárgyában dr. Pavlovits Simon vármegyei főorvos elnöke alatt népes értekezletet tartottak. Csaknem az összes orvosok részt vettek a vitában. A kamarai törvénytervezetet alaposan ismertető beszédekkel mondták: dr. Borisek Győző adai, dr. Hadzsy topolyai, dr. Rényi kunbajai, dr. Konrad militicsi, dr. Gerich petrováci, dr. Rudy bresztováci és dr. Feles zombori orvosok. Az értekezlet a belügyminiszteri törvénytervezetet, mint az orvosi rendnek a kamarai intézményhez fűződő várakozásainak és óhajainak meg nem felelő elvetette és az autonóm alapon szervezett kamarai intézmény elve mellett foglalva állást, azon kérelemmel járul a belügyminiszter elé, hogy az orvosi kar igényeinek és óhajainak megfelelő kamarai illetőleg orvosi rendtartási törvény kidolgozására orvosokból álló bizottságot hívjon mielőbb össze. — Az értekezletet igen kedélyes társas ebéd követte, melyen sok talpraesett felkőszöntő hangzott el.

Művészestély. A kedden este a városi színházban megtartott művészestélyen szép számú közönség volt jelen. A páholyok mind el voltak foglalva s a földszint is úgy szólván teljesen megtelt. A program változást szenvedett, a mennyiben Zilabine nem jött le; az ő énekszámait helyett Fáy Flóra szavalt két költeményt. A közönség lelkesen tapsolta a kitűnő poétát, dr. Várady Antal, a ki egy pár gyönyörű verset adta elő. Zilabi, ez a jeles művész és Fáy Flóra szintén sűrű tapsvihart provokáltak kitűnő előadásukkal. Maximovits Szilárdné, városunk zongoraművésznője a közönség részéről igazán lelkes ovációban részesült. Teljesen reászolgált a tüneményes szerep tapokra, lelkes éljenekre. Kitűnő, művészi zongorajátéka ritka élvezetet nyújtott a publikumnak.

Halálozás. Lintz Károly helybeli szobrász, a ki huzamosabb idő óta fekvő beteg volt, folyó hó 3-án meghalt. Temetése folyó hó 4-én nagy részvét mellett ment végre.

Vonatok indulása és érkezése Zomborban. A május hó 1-től érvényes és most kiadott vasuti menetrend szerint Zomborban a következő időkben érkeznek, illetve indulnak a vonatok:

1. Szabadka felől indulás: Reggel 4 óra 46 percek személyvonat, reggel 8 óra 15 percek gyorsvonat, déli 11 óra 54 percek személyvonat és esti 8 óra 35 percek vegyesvonat.
2. Szabadka felől érkezés: Esti 8 óra 34 percek személyvonat, esti 7 óra 35 percek gyorsvonat, délutáni 3 óra 34 percek személyvonat, reggeli 6 óra 45 percek vegyesvonat.
3. Gombos felől indulás: Esti 7 óra 41 percek gyorsvonat, délutáni 3 óra 41 percek személyvonat, reggeli 6 óra 55 percek vegyesvonat.
4. Gombos felől érkezés: Reggeli 8 óra 08 percek gyorsvonat, déli 11 óra 47 percek személyvonat, esti 8 óra 25 percek vegyesvonat.
5. Baja felől indulás: Reggeli 7 óra 05 percek személyvonat, délutáni 4 óra 05 percek vegyesvonat.
6. Baja felől érkezés: Délutáni 3 óra 24 percek személyvonat, reggeli 6 óra 25 percek vegyesvonat.
7. Újvidék felől indulás: Délutáni 3 óra 30 percek személyvonat, hajnali 2 óra 30 percek vegyesvonat.
8. Újvidék felől érkezés: Reggeli 6 óra 30 percek személyvonat, esti 7 óra 18 percek vegyesvonat.

Iskolaavatás. Kiszállásról írják: Ámbár el kése, de nem mulasztatom el a kiszállási uradalmi iskola fölavatásáról e helyen röviden megemlékezni. A most fölavatott iskola alapjait a kiszállási uradalom a milleniumi évben s annak emlékére tette le s azt, nem kimelve a költséget, díszesen fölépítette. Folyó évi április hó 19-én, midőn az épület rendeltetésének megfelelően készen állt, azt Klanszki Ferenc jankováci plebános az előzetesen megtartott szentmise után, mint a legnemesebb feladatoknak és a legszentebb célnak szánt épületet megszentelte, megáldotta és fölavatta az uradalmi tisztikar, a tanuló s azok szüleinek jelenlétében. Majd a szülőkhöz megható beszédet intézett s intette őket arra,

hogy az iskola tanítójával élén csak úgy felelhet meg nemes hivatásának, ha a szülők gyermekeik érdekében a tanítóval kezet fognak s nemesítő munkájára elért szülők akadályokat nem gördítenek. Csak így várhatják joggal az iskolától azt, amit annak nyújtania kell. Végül pedig a szülők, a tanuló nevében meleg köszönetet mondott a tulajdonos uradalomnak azon önmagát dicséret alyai gondoskodásáért, melylyel népet támogatja akkor, mikor annak gyermekei számára ilyen díszes épületet emel; nemkülönben őszinte elismeréssel és hálával emlékezett meg az uradalom jószágfelügyelőjéről, Weisz-máhr Mihályról, ki az iskola felépítésében szinte megbecsülhetetlen érdemeket szerzett. Az ég áldása szálljon a nemes alapítókra, az iskolára s annak működésére! — fejezte be szavait.

Felvétel a hódmezővásárhelyi óvónőképző intézetbe. A hódmezővásárhelyi allami óvónőképző intézetbe az 1897—8. tanév I. évfolyamára 40 kedvezményes hely lesz turesedésben, még pedig 17 járó, 5 egész díjas (évi 100 frt), 12 feldíjas (évi 50 frt) és 6 ingyenes hely. Ezen kedvezményekre igényt tartók folyó évi május hó 31-ig dr. Terina Gyula csongrádmegeyi kir. tanfelügyelőhöz címzett folyamodványukat az alulírott igazgatóhoz kötelesek bekielteni. Folyamodhatnak, kik 14—40 évesek, ép egészséges testalkattal, jó zenei hallással és jó hanggal bírnak, látó és beszélni szerveik hibátlanok, a felső népiskola II., a polgári vagy leányiskola IV. osztályát legalább jó sikerrel végezték. A folyamodványhoz csatolandó: 1. A megelőző tanévvégi és a folyó tanév látogatási bizonyítványa. 2. Keresztlevél. 3. A családfő polgári és a szülők vagyoni állását feltüntető községi bizonyítványa. 4. Családi értesítő. 5. Újrólajlás bizonyítványa. 6. A testi épiséget igazoló orvosi bizonyítványa. 7. Esetleg a nyelvismerteteket igazoló bizonyítványa. Nem magyar nyelven kiállított bizonyítványok hitelesített magyar fordításban mellékelendők. Felvételi vizsgák folyó évi július hó első napjaiban tartatnak, melyre a behívók kellő időben fognak szétküldtetni. A felvételi vizsgák írásbeliek (magyar nyelv és számtanból) és szóbeliek (magyar ny., földrajz, történelem és számtan) ezenkívül megvizsgáltatnak zenei hallásukra és testi rátermettségükre nézve. A felvételek csak a nm. vall. és közoktatásügyi miniszternek jóváhagyása után valnak végérvényessé. Ribiczey Aladár, all. óvónőképző int. igazgató.

A gőzgépezéket és kazánfűtőket vizsgáló zombori bizottság folyó év május 11-én fogja legközelebről vizsgálatait tartani a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségekben. (Megyebáz.) — A vizsgálata jelentkezni ohajtók kellően felszerelt folyamodványaik a m. kir. államépítészeti hivatalhoz intézzék. A vizsgálata jelentkezőknek igazolniuk kell: 1. hogy a 18. életévet betöltötték, (ifjabb egyének keresztlevelel); 2. hogy magyar honossággal bírnak; 3. hogy erkölcsileg kifogástalan előéletűek, (a 2. és 3. alattiak azon egy bizonyítványba is foglalhatók); 4. hogy fűtött kazán, illetőleg dolgozó gőzgep mellett, gépész felügyelete alatt legalább hat hónapon át dolgoztak. (Az erről szóló magánbizonyítvány az előjáróság által is megerősítendő.) Egyuttal arra is figyelmeztetnek a jelentkezők, hogy a gépészjelöltektől az állam hivatalos nyelvénél oly mérvben való ismerete kívántatik meg, hogy a kiadott kazánügyi rendeleteket teljesen megérthessék; magyarul olvasni, írni, beszélni tudjanak. A kazánfűtő-jelöltektől csak az állam nyelvénél megértése s a számok olvasása kívántatik meg.

Az ünnep vége. Csantavér községben — mint levelezők írja — ez idő szerint 800 szocialista van, akik május elején nagy emlékünnepet akartak rendezni. A hatóság neszt vette a készülődéseknek és betiltotta az ünnepet, a szocialisták május elején titokban kettésével-hármasával kivonultak a község szélére, ahol így mintegy 400 ember gyülekezett össze. Huszár Benedek lázító beszédet intézett az egybegyűltekhez, de még be sem fejezte négy mondatát, amikor Molnár János csendőrmester négy csendőrral a helyszínen megjelent és Huszár Benedek elnököt, Tribitzky Ábel és Toldy Péter korelnököket letartóztatta. Ezzel azután véget is ért a szocialista ünnep.

lábait, rángatja a gyeplőt s hol erről, hol arról biztatja a lovakat.

— Hej, pedig csak elkerültek — mormogja bosszusan Eszéki s most már a lovak hasa alját ütögeti.

Egyre jobban mennek az állatok, megnyulnak s a könnyű homokjáró kocsi úgy szalad utánuk, mintha nem is lúznák. Ezzel aztán el is ér annyit, hogy egy sorba jut a másikkal. Most már megláthatja, hogy ki a versenytárs ott a nagy kalap alatt. Hát biz az épen a BARKÁNYI szomszéd.

— Nini, — kiáltja át Eszéki — hát kend nem enged engem előbbre?

Barkányi is fölsimeri Eszékit.

— Eu ám, Ferkó — kiáltja vissza, mert kiáltozni kell a nagy zörgésben.

— Pedig csak elkerültem kendet.

— En nem ugy nézőm — vág vissza Barkányi gunyosan.

Mindketten az ostorozáshoz fognak, röptül a két kocsi s a hogy haladnak, szakadozik itt-ott a lovakról a tajték. De azért csak egyaránt vannak, senki sem nyert még semmit.

— No kerülj hát, Ferkó! — kiáltja Barkányi.

— Várjék kend.

Eszéki már a gyűhözást is kevésnek tartja s oly módon fűtlyentget a lovainak, mint jubhajtó pástor-emberek a pulikutyáknak szoktak.

Ezzel sem nyer semmit, mert Barkányi csak most kezdi még szölongatni a lovait.

— Hej — kiáltja át Eszéki — a tarisznya lemaradt a kocsiról.

Barkányi ijedten fordul hátra, mert a tarisznyában sok minden értékes dolgok vannak, a miket a városból hozott, dnyemag, adókönyv s egyéb ilyenek. Az nagy baj volna, ha elveszne. De a tarisznya ott van a kocsiderékban s Eszéki csait. Most látja ezt, mikor előre fordul megint. Az ő hátraforgását kihasználta Eszéki, mert előbbre ugrott annyival, hogy Barkányi gazda most már amannak csak a hátulsó saroglyájával van egy irányban. E miatt aztán elfutja a méreg. Erősen vág megint a lovak közé s mikor már majd elérí Eszékit, dühösen ácsap hozzá az ostorával. Epen a nyakát éri s Eszéki most szintén haraggal kiált át:

— Mér volt ez ugy-e?

— Tudod nagyon jól — vág vissza BARKÁNYI.

— Mi jögon üt kend engem? — kiált ismét a Ferkó s pillantgat hol BARKÁNYIRA, hol a lovakra.

A szomszéd erre nem is felel. Csak hajt előre. Megint mennek egy darabon, de az ostor már most ugyan erősen fogja mindenik. Még egy ütés kell csak valamelyik részről s kitör azonnal a barc a vágatók kocsik tetején. Nem első eset volna. Az is megtörtént már ilyen dolgokban, hogy a szénahányó villával társalkodtak. Am most erősen megránjta BARKÁNYI a gyeplőket és buzza vissza. Ugyanezt teszi Eszéki Ferenc is.

— Hó, hóba, hó — kiálljták egyformán a lovaknak és meglássabbodnak azonnal. Az ilyesmiből ennyi fáradság után nem kell nagy biztatás. Előbb ugyan még kocognak egy kicsit, de csakhamr lépésre fogják mindketten.

— No ez az utunkba akadt — mondja csöndesen Eszéki.

— No, hogy — felel BARKÁNYI.

Előttük lassan, szomoruan halad egy szegényes kocsi. Elöl egy legény hajtja, háttal fordulva pedig sir egy öreg asszony. Fekete koporsó az egyetlen teher még a kocsin, a tetejére ezüstös papirból keresztes ragasztva, öt-hat asszony, ember lépdel a kocsinál.

— Ezt mán csak nem akartad elkerülni, mondja BARKÁNYI.

— Nem ám — felel Eszéki Ferenc — halottakat nem kerülgetek.

Igy aztán lépésben mennek, de már nem sokáig, mert az utjuk elvált. BARKÁNYI a legközelebbi dűlnél lefordul az útról, hogy így a nyomás alsó végébe érjen s ahol lakik.

— No, isten áldjon — mondja. Tisztülöm az asszonyt.

— Isten áldja kendet is — felelel Eszéki Ferenc. Elyne de jót huzott kend a föltemre az elébb.

BARKÁNYI befordul a dűlőtra s nevetve szól vissza:

— Baj is az. Hisz nem esőt idegönnék.

Ugy kell venni ugyanis a dolgot, hogy ók volta- képpen rokoni viszonyba vannak elegendve egymással.

Esküvő. Folyó hó 2-án esküdtött örök hűséget Braun Ferenc mezőkövesdi könyvnyomdatulajdonos Berkovits Márk kulai könyvnyomdatulajdonos leányának, Piroksa kisasszonynak.

Az utolsó húzás. A kis lottónak folyó évi október 1-ével bekövetkező megszüntetéséhez az előintézkedések már folyamatban vannak. A héten az összes lottógyűjtőkhöz megérkezett a lottóigazgatóság körrendelete, mely a gyűjtőket utasítja, hogy a számos sorsjáték október 1-én beszünttetvén, a húzásokat folyó évi szeptember 29-iki szombeni és prágai húzásokkal bezárják.

Névmagyarosítás. A belügyminiszter kiskoru Goldstein Kornél zentai lakos vezetéknévén „Görög“-re kért átváltoztatását megengedte.

Házasságkötések, születések és halálozások. Az országos m. kir. statisztikai hivatal kiadásában megjelenő Statisztikai Havi Közlemények márciusi füzetében foglalt adatok szerint 1897. márciusban Magyarországon 7265 házasságok kötöttek, tehát jóval többet, mint a 90-es évek bármelyikének március hónapjában. A vegyes házasságok száma 1033 volt. A keresztény-zsidó házasságok közül ezuttal több (17) esetben volt a nőlegény izraelita, mint a menyasszony (15). Rendesen megfordítva szokott lenni. Szabályszerű megegyezés a születendő gyermekek vallása iránt 12 esetben jött létre és pedig 2 esetben az izraelita, a többiben pedig a keresztény fél vallásának javára. Az élve szülöttek száma márciusban Magyarországon és Fiumében 60,081 volt, a halvaszülöttek száma pedig 1433, meghalt 7 éven aluli gyermek 21,447, 7 évnél idősebb pedig 20,435, összesen 41,882 egén, a nép-szaporodás tehát 18,199 (1-12 százalék).

Öngyilkossági kísérlet. Major György kulai cipészegéd folyó hó 3-án öngyilkossági szándékból gyufaoldatot ivott, de a gyorsan igénybe vett orvosi segély megmentette a haláltól.

Hamis ötforintosok. A n.-palánkai vasútállomás pénztárána a múlt héten egy elegáns öltözött uri ember Budapestre váltott másodosztályú jegyet s két drb újonat új östssel fizette ki. A pénztárnoknak feltűntek a szép új bankoták és minthogy a pénztárnál senki sem jelentkezett, élvezettel gyönyörködött bentük. A nézegetésnek azután az a meglepő eredménye lett, hogy a pénztárnok mind a két bankon ugyanazon sorozat és ugyanazon folyószámokat fedezett fel. Ez a fölfedezés persze azonnal azt a gyanút ébresztette fel lelkében, hogy az ötösök hamisak és az illető uri embert a rendőrrel azonnal maga elé hivatta és kérdőre vonta. Ez persze tagadta az ötösök hamisságát, bemondja a pénztárnoknak a nevét és azzal odább állott. Az ötösöket azután felküldték a vasuti igazgatósághoz és ha ott csakugyan rájönnek, hogy azok hamisak, akkor majd kereshetik a terjesztőjét, akit most könnyen elfoghattak volna. Az ötösök különben tökéletesen hűek ugy, hogy még a legjobb szem sem fedezhet fel rajtuk valami hibát.

Szocialisták ünnepe. O-Becseről írják: Május 1-én országsszerte ünnepre készültek a szocialisták. Körmeneteket és tüntetéseket terveztek, de alig sikerült nekik. O-Becsen és vidékén a vörösjelvényes szocialisták csak elvétve mutatták magukat, de Zentán már nagyobb csoportokban verődtek össze a város alatti mezőségen. A városban azonban a csendőrség szétverte őket. Bacs-Topolyán volt a legnagyobb tüntetés, ugy hogy katonasággal kellett a szocialista csapatokat szétkergetni. Ott az egész környékről összesereglettek a szocialisták. Zentán az asszonyok, Topolyán a leányok tüntettek legjobban. Adán és Moholon előbb munkát kértek a munkások, mert biztosra vették, hogy nem kapnak s azután a miatt jogosan lazonghatnak. Adán dr. Engelmann Zsigmond ügyvédől követeltek munkát, ki rögtön ott tartotta őket 3000 mmásza csöves kukorica lemorzsolására. Hiába akartak szabadkozni, Engelmann nem bocsátotta el őket és a legjobb árt fízette nekik a morzsolásért. Moholon a község állította őket munkába 60 kr napszám mellett. Kezdetben csak dolgoztak, de lassan elszállingóztak, majd tüntetni kezdtek. Nasztaszty Péro moholi bíró csittította őket, de kevés hja volt, hogy agyon nem verték békéltető szavaíért. 300 munkás közül alig 50 maradt meg munkája mellett.

Műkedvelői előadás Ó-Morovicán. O-Morovicáról írja levelezők: A műkedvelő társulat május hó 2-án saját szinpadja és a helybeli szegényalap javára táncvigalommal egybekötött előadást rendezett, melyen szinre került „A vereshajn“ eredeti népszimmi dalokkal. Szereplők voltak: Szász Miklósné, Muzsik János, Tipold István, Szeicz Antalné, Fejős Lidika, Szendrey Lajos, Juhász János, Kovács Lajos, Kovács Ilonka, Fejős Lajos, Baják Ida, Kovács Mariska, Baják Berta, Kohut Juliska, Jenei János, Kovács András, Tipold Istvánné, Hajdu Lajos. — Az előadást a legjobbak egyikének örömmel mondhatjuk. Műkedvelőink versenyezni látszóttak egymással s a nagy szorgalomnak s készülttségnek erős nyomai látszóttak az egész előadáson. Műkedvelőink ezen jelesen sikerült előadás által kivívták a közönség nagyra-becsülését, mely irányunkban mindannyiszor fokozódni fog, valahányszor ily jelesen sikerült előadással fellépnek. Az előadás jövedelme 66 frt 90 kr volt. Felülfizettek: Villheim Miksa (Topolya) 50 kr, Heller Mór 1 frt, Veiel Bernát 50 kr, Simon János (Pacsér) 20 kr, Császár Ödön (Pacsér) 20 kr, Gönzci Ferenc (Pacsér) 50 kr, Holländer Mór 20 kr. K.

Művészet és irodalom.

Felhívás előfizetésre. Szabadságharcunk történetét veszi itt az olvasó rövid, verses alakban. — Alkalmas arra, hogy dicső korszakunkat könnyen, minden nehézség nélkül megismerhesse s olcsósága lehetővé teszi, hogy a legszegényebb ember is megszerezhesse. A mostani zürzavaros világban szükséges a mult dicső példáinak fölelevenítése, hogy azok által a nemzeti eszmét fejlesszük s lelkesedjünk. Szabadságharcunk 50 éves jubileuma pedig alkalomszerűvé teszi, hogy e művet kiadjam. Kérem ismerőseim és jóakaróim becses támogatását. A mű ez év június hónapjában jelenik meg. Ára 30 kr. Budapestben, 1897. április hóban. Hazafini tiszteltetl Taksonyi József.

A „Vasárnapi Ujság“ május 2-ik száma 19 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Schlauch Lőrinc biboros püspök jubileuma“ (arcképpel és képekkel Nagyváradról). — „Herkulanum hőse.“ Kőltemény, Könyves Tóth Kálmántól. — Regénytár: „Polgárháboru.“ Re-

gény. Ir
Gyula u
„Egy v
Arta, T
(képekk
Rajz A
Báró L
(arcképp
domborn
lala“ (k
tavasz
erőd os
képpel).
letek, S
rovatok.
Évre 2 f
Megrende
dapest, f
„Képes
számára.

Egy
felett egy
volna, de
nagyon a
kódnak az
sablontól
Az e
műben. Mé
A se
tott a bír
az aktábr
reperálni.
— S
elvégezni
— De
feladat az
ur, hogy o
Ezt a
a bíró hely
legénysége.
— T
való a te k
— H
ur azt mond
olyan ur já
— El
kitanít a vi
A kisl
néha Isten
ezek közöt
és durcásan
látta.

Hiába
(és leggáz
van készülő
A falu
legények pe
jegyző urra,
Nem se
nem járogat
aktákon sem
jegyző kerül
— Maj
rásznak, hog
hogy az oly
leányát egy
valót az ur
sen magának
uri semmitt
tudja elpocse
szerzett . . .
Ilyesfor
jegyző ur e
feleségül ker
A falu
— No n
Hiába v
tette kerek
— Ne
Nem m
hanem anny
miről pletyká
mikor még
házában

A segéd
diglan“ t a b
az oltár előt
— Szer
A falube
a bíró megsz
a leányból.
Az esk
falubelieknek
— Nagy
— Hát

5239. sz.
B. 1895.
Öfelsége
szék mint bűn
ségével vádol.
az 1895. évi
fejlesztével a k
Szabadl
ev. vallásu, n
tetlen, apatin
határozott és a
becsületlenség
ezért a btk. 2
mazása mellett
kitett célokra f
*) Az e rova

gény. Irta Rákosi Viktor. — „Az uszó sziget.“ Verne Gyula új regénye (az eredeti francia kiadás képeivel), „Egy varos diné.“ Id. Ábrányi Kornéltól. — „Larissza, Arta, Trikala.“ — „A török görög harcát főbb helyei“ (képekkel), Strausz Adolfól. — „Fiskális esze van!“ Rajz Alapi Béla. — „Régi ügyvédek és jogászok.“ — „Báró Lévai Henrik“ (arcképpel). — „Leövey Klára“ (arcképpel, gróf Teleki Blanka Kufsteinban készített domborműve és fénykép után). — „Hunyadi János halála“ (képpel, Tornai Gyulának a képzőművészeti társulat tavaszi tarlatán kiállított festménye után). — „A malaxai erőd ostroma“ (képpel). — „Párisi divatlevél“ (divatképpel). — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyetemek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Újdonságokkal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, IV., egyetem u. 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

CSARNOK.

Szenzáció a falun.

— Paraszt-kisasszony. —

Egyik közeli faluban történt az az eset, amely felett egy nagy városban már régen napirendre tértek volna, de hát egészen más az élet a falun... Kevés nagyon az esemény és ezért ugyancsak jól belekapaszkodnak az olyan dologba, mely némiképp eltér a rendes sablontól.

Az eset olyan szépen kezdődött, mint a népszínműben. Még az alakjai is ugyanazok.

A segédjegyző ur ugyanis nagyon sokat eljárógott a bíró uram házába. Akármint is irt alá az utóbbi, az aktában majdnem mindig hiba volt, amelyet ki kellett reperálni. A bíró uram nem egyszer dörögött magában:

— Szeles téntanyaló! Sohasem tudja egyszerűen elvégezni a dolgát; nincsen helyén az esze...

— Dehogynincsen, dehogynincsen! Hanem komisz feladat az a jegyzőség. Mindig azt mondja a segédjegyző ur, hogy olyan, mint egy kis miniszterium.

Ezt a védőbeszédet pedig nem mondotta más, mint a bíró helyes kis leánya, aki után bomlott a falu egész legénysége.

— Tudod is te mi az a miniszterium! A főzőkanál való a te kezved, mordult reá az öreg.

— Hát tudok én avval is banni, de a segédjegyző ur azt mondotta, hogy az olyan hivatal, a melykbe csupa olyan ur jár, kivel még a király is parolázik.

— Előbb-utóbb még uri frajja lesz belőled, ha ugy kitanit a vicenotárius.

A kisleány pedig ilyenkor, amikor az apja úgy néha Isten igazából szidta a pantalonos embereket és ezek között a vicenotáriust, felbiggyesztette az ajkát és durrucán olyan helyeket keresett fel, ahol senki sem látta.

Hiába tartották bíró uramat a falu legokosabb (és leggazdagabb) emberének, azért még sem látta, mi van készülőben.

A falubeliek pedig csak sottogtak az esetről, a legények pedig szuros pillantásokat vetettek a segédjegyző urra, ha a bíró portáján befordult.

Nem sok idő telt bele, midőn a segédjegyző többé nem járogatott már a falu legokosabbik emberéhez. Az aktákon sem volt már annyi hiba. A bíró és a segédjegyző kerültek egymást. A leány sirt...

— Majd megmutatom én annak a papiros kapársznak, hogy nem fog ki rajtam. Még csak az kellene, hogy az olyan magamfajta módos ember odaadja a leányát egy kaputos embernek. Válogasson magához valót az uri frajllak között. Az én leányom pedig keresen magának férjet a legények között. Nem ért az ilyen uri semmittevő a parasztmunkához, hanem annál jobban tudja elpoecskolni azt, a mit a becsületes ember összeszerzett...

Ilyesformán dörögött a bíró uram, amióta a segédjegyző ur el merete követni azt a vakmerőséget, hogy feleségül kérje a leányát.

A falubeliek pedig megjegyezték:

— No néztek! Uri dama szeretne lenni a fruska! Hiába volt minden sirás, könyörgés a bíró kijelentette kerekén:

— Nem adom, még ha a vicispán követ is meg.

Nem mondjuk el szélteben, hosszában az esetet, hanem annyi tény, hogy a falunak egész télen át volt miről pletykálnodni. De akkor mozogtak csak a nyelvek, mikor még nem régebben hirtelenül lakzi volt a bíró házában.

A segédjegyző elmondotta a „holtomiglan, holtodiglan“t a bíró leányának; ez pedig bátran mondotta az oltár előtt:

— Szeretem, soha el nem hagyom...

A falubeliek nagyon fura dolognak tartották, hogy a bíró megszegete a szavát és mégis csak uri dámát csuál a leányából.

Az esküvő óta alig néhány hónap mult el és a falubelieknek ismét volt miről beszélniük.

— Nagyon elsiette a dolgát a kelepelő madár!

— Hát ezért!?

No.

NYILTTÉR.*

5239. sz.

B. 1895.

Ófelsége a király nevében a zombori kir. törvényszék mint büntető bíróság nyilvános becsületsértés vétségével vádolt Szeberényi István elleni büntető ügyben az 1895. évi március 18-án megtartott végtárgyalás befejeztével a következőleg ítél:

Szabaddalomban levő Szeberényi István 48 éves, ág. ev. vallású, nő, 4 gyermek atyja, kir. közjegyző, büntetlen, apatini lakos, vádolt a btk. 261. §-ában meghatározott és a btk. 262. §-a szerint minősülő nyilvános becsületsértés vétsége miatt büntőnek mondatik ki s ezért a btk. 262. §-a alapján, a btk. 92. §-ának alkalmazása mellett az 1892. évi XXVII. törvényekben kitett célokra fordítandó, 15 nap alatt, végrehajtás terhe

* Az e rovatban közöltéért nem vállal felelősséget a szerk.

mellett fizetendő, behajthatlanság esetén a btk. 53. §-a alapján husz napi (20 napi), illetve öt napi (5 napi), összesen huszonöt napi (25 napi) fogházra átváltotatandó kétszáz forint (200 frt) fő- és ötven forint (50 frt) mellékpénzbüntetésre ítéltek.

Köteleztetik egyúttal vádolt Bács-Bodrogh megye törvényhatósága mint magánvádlónak 20 frt eljárási költséget 15 nap alatt külföldi végrehajtás terhe mellett megfizetni s egyúttal a 36 frt 16 kr eddigi, valamint az esetleg még felmerülő büntügyi költségeket az 1890. XLIII. t. c. értelmében a m. kir. államkincstárnak megteríteni.

Jelen ítélet jogerőre emelkedése után indokaival együtt vádolt költségen a „Bácska“ című helyi lapban közzétett és ugyancsak jogerőre emelkedés után a szegedi kir. közjegyzői kamarával közöltetni rendeltetik. Apatin község előjáróságától bekívánt eredeti bekötött közgyűlési jegyzőkönyv Apatin község előjáróságának kiadatni rendeltetik.

Indokok: Szeberényi István vádolt apatini kir. közjegyző és községi képviselőtestületi tag, Apatin község képviselőtestületének 1892. évi augusztus hó 7-én hozott ama határozata ellen, amely szerint a községi jegyző javadalmazása $\frac{1}{4}$ telek föld haszonélvezetével felemeltetett, Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságához felebbezést adott be, mely felebbezést a törvényhatósági bizottság 1892. évi október hó 11-én tartott közgyűlésén 1368/1892. közgy. sz. a. kelt határozatával elutasította.

Vádolt a közgyűlés ezen határozata ellen az 1. n. sz. alatt levő felebbezésnek címzett beadványban a m. kir. belügyminiszteriumhoz felebbezett, amelyben a közgyűlés határozatát bírálat alá vevén, a közgyűlésnek arra az eljárására, hogy ez vádoltnak a képviselőtestülethez intézett felfolyamodását észrevételnek nevezte, azt a megjegyzést tette, hogy „ebből kimagaslik az egész megyei közigazgatás szörnyű nyomorúságos s alávalóan érdekelt volta“, továbbá, hogy „tökéletesen mindegy ezen urak szempontjából, hogy mi az igaz az egészben“, továbbá a közgyűlési határozat, hogy mi az igaz az egészben, és mulatságos marbaságnak nevezte, „amely minden tisztességérzet arcucsapásával hozott s amely törvénytelen és erőszakos“. A fősolgabíró jelentését pedig „örült merészség vagy gaszagnak“ nevezte.

Bács-Bodrogh megye törvényhatósági bizottságának 1893. évi február hó 28-án megtartott közgyűlése alkalmával 12/1893. kig. sz. a. hozott határozata értelmében vádolt ellen az 1. n. sz. a. levő felebbezésben foglalt kifejezések és állítások miatt a bünvádi eljárás megindítása kéretett.

Vádolt Szeberényi István azt adta elő, hogy Apatin község képviselőtestületének 1892. évi augusztus hó 7-én tartott ülésének tárgyát a jegyző javadalmazásának módosítása képezvén, a közgyűlésen jelen volt Jellmann József jegyző is, ki maga terjesztette elő, hogy javadalmazása $\frac{1}{4}$ darab földrésztlet haszonélvezetével volna javítandó.

A jegyzői fizetésnek ily mértékben való felemelése oly jelentéktelen volt, hogy az ellen senki sem szólt fel és így az határozatát is vált.

Később értesült vádolt, hogy Jellmann József jegyző ezen községi képviselőtestületi határozatot akként fogalmazta, hogy a jegyző javadalmazása nem az említett $\frac{1}{4}$ darab földrésztlettel, hanem $\frac{1}{4}$ urbéri telek földdel emeltetett, a miatt vádolt a megyei törvényhatósághoz felebbezett, mely azonban a fősolgabírónak egyoldalú jelentése alapján a felebbezést visszautasította, holott a fősolgabíró hosszas hetegsége folytán jelen sem volt a képviselőtestületi ülésen és így jelentését nem készítette közvetlen tapasztalata alapján. A fősolgabíró jelentésében az állott, hogy a jegyző a kérdéses ülésen jelen nem volt, holott ő készítette a jegyzőkönyvet és ő hirdette ki a határozatot, melyet a községi bíró utána mondott s miután a gyűlésen a $\frac{1}{4}$ telek földről szó sem volt, — ennél fogva ezen eljárás annyira feligazgatta vádoltot, hogy a kérdéses felebbezést beadta.

Vádolt beismeri, hogy az 1. n. sz. alatti felebbezést sajátkezleg írta és aláírta, de azzal védekezik, hogy az abban használt kifejezések az akkori felindult állapotának tulajdoníthatók, ezekkel sérteni senkit sem akart, hanem csupán a közérdeket akarta megvédeni, azzal védekezik továbbá, hogy miután Apatin község előjárósága oly határozatot hozott a kérdéses gyűlésen a jegyző javadalmazásának tárgyában, a melyről a gyűlésen szó sem volt s miután ezen határozat ellen a megyei törvényhatósághoz felebbezett és a törvényhatósági bizottság által mégis jóvá lett hagyva, így a közérdek megóvása szempontjából írta és adta be felebbezését.

Vádolt tanukra hivatkozott arra nézve, hogy a kérdéses képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyvbe hamis határozat lett bevezetve, hogy a községi jegyző a határozat hozatalába személyesen befolyt és hogy a határozatot maga a községi jegyző mondotta ki.

Vádoltnak ezen állításai valódiságát azonban beigazolni nem sikerült, mert a vizsgálat során, valamint a legutóbbi végtárgyaláson a szegedi kir. ítélőtáblának 1895. évi május hó 27-én 2369/B. szám alatt kelt végzésben foglalt meghagyás folytán eskü alatt kihallgatott tanuk vallomásából nem derült ki, hogy a kérdéses képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyv szerint meghozott határozatot a tényleg meghozott határozatból lényegileg eltérő intézkedést foglalna magában, hogy tehát e szerint a valódiságnak meg nem felelne, egyébiránt a jegyzőkönyv tartalma szerinti községi képviselőtestületi határozat a m. kir. belügyminiszterium által is jóváhagyatott.

Mint hogy azonban a vádolt által a kérdéses felebbezésben használt kifejezések és állítások nemcsak a kérdéses községi határozat hamis voltára, hanem a törvényhatósági bizottság, vagy a fősolgabíró eljárására is vonatkoznak;

tekintve, hogy a felebbezésben vádolt által a törvényhatósági bizottság és a fősolgabíróra vonatkozó állítások és kifejezések valódiságának bizonyítását vádolt meg sem kísérelte;

tekintve, hogy vádoltnak az a védekezése, hogy a felebbezést a közérdek megóvása szempontjából szerkesztette és adta be, elfogadhatónak annál kevésbé jelentkezik, mert ha a felebbezéssel a közérdeknek akart volna szolgálni, úgy azt más módon a törvények korlátain belül tárgyilagosan is megtehetette volna és nem kellett volna vádoltnak a közérdek megóvása céljából meggyalázó kifejezéseket és állításokat használni;

tekintve, hogy vádolt által a felebbezésben a törvényhatósági bizottság és a fősolgabíró eljárása ellen használt és fent kitett meggyalázó kifejezések és állítások a btk. 261. §-ában meghatározott becsületsértés vétségét megállapítják;

tekintve, hogy a törvényhatósági bizottság és a fősolgabíró törvény által alkotott testületet, illetve hatóságot képez és a reá vonatkozó fent kitett állítás hivatásának gyakorlatára vonatkozik;

tekintve továbbá, hogy az a körülmény, miszerint a meggyalázó kifejezések a közgyűlés elé szánt beadványban használtattak, a nyilvánosság megállapítja, — mindezeknél fogva vádoltot a btk. 261. §-ában meghatározott és a btk. 262. §-a szerint minősülő nyilvános becsületsértés vétsége terhel, miért is vádolt abban bűntőnek volt kimondandó.

A büntetés mérvének a kiszabásánál enyhítő körülménynek vétetett vádoltnak eddigi kifogástalan előélete és hogy a kérdéses felebbezést felingerült állapotában szerkesztette, továbbá, hogy cselekménye felett sajnálkozását fejezte ki, — viszont súlyosító körülménynek vétetett vádoltnak magas fokú állás míveltsége és azon körülmény, hogy felebbezésében nyilvánosan több hatóságot meggyalázó kifejezésekkel illetett, — mindezek egybevetésével a btk. 262. §-ában előírt fogházbüntetés legkisebb mértéke is aránytalanul súlyosnak mutatkozik, így a btk. 92. §-a rendelkezése értelmében vádolt büntetése a kitett pénzbüntetésben volt megállapítandó.

Magánvádló részére eljárási költség 20 frtban volt megállapítandó, mert az a teljesített munkával arányban állónak találtatott.

Vádoltnak a büntügyi költségekben való marasztalása az 1890. XLIII. t. c. értelmében volt kimondandó.

Az ítéletnek egész terjedelmében, indokaival együtt vádoltnak költségére a Zomborban megjelenő „Bácska“ című lapban való közzététele a btk. 277. §-án alapszik.

Vádolt kir. közjegyző lévén, egy s szegedi kir. közjegyzői kamarával mint vádolt felettes hatóságával az ítéletnek közlése elrendelendő volt.

Mely ítélet nyomban kihirdettetvén, az ellen vádolt és a kir. ügyész felebbezést jelentettek be, — panaszos azonban megnyugodott, vádolt részére az ítélet kiadománya a felebbezési indokok beadására felhasználható 8 napi határidő nyitva tartásával kézbesítettet rendeltetik.

Zombor, 1895. évi október hó 26-án. A kir. törvényszék mint büntető bíróság. — Széchényi József s. k., elnök. Hengen István s. k., jegyző. (P. H.)

Másolat. 137/B. 1896. sz. Ófelsége a király nevében a szegedi kir. ítélőtábla nyilvános becsületsértés vétsége miatt Szeberényi István folytatott büntető ügyet, melyben a zombori kir. törvényszék 1895. évi október hó 26. napján 5239/B. 95. sz. a. ítéletet hozott, a vádoltnak 7300/B. 95. sz. a. indokolt és annak terhére a kir. ügyésznek bejelentett felebbezése folytán 1896. évi január hó 20-án tartott nyilvános ülésében vizsgálat alá vevén, következően ítél: Az első bírósági ítéletben Szeberényi István vádoltot főbüntetésekké kiszabott pénzbüntetés behajthatlanság esetén tíz (10) napi fogházra átváltotatandó 100 (egyszáz) frtra; a mellékbüntetésékké kiszabott pénzbüntetés pedig behajthatlanság esetén két (2) napi fogházra átváltotatandó 20 (husz) frtra leszállítatik és vádolt az eddig felmerült büntügyi költségek címén megállapított 36 frt 16 kr helyett 31 frt 16 kr megfizetésére köteleztetik. Ezekkel a változtatásokkal, valamint azzal a meghatározással, hogy vádolt a Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága irányában elkövetett becsületsértés vétségében nyilváníttatik bűntőnek, a kir. törvényszék ítélete egyebekben helybenhagyatik. Indokok: A végtárgyalás folyamán eskü alatt kihallgatott tanuknak részint vizsgálati előadásaitól eltérő, részint egymással ellentétes vallomásaival nem lehet ugyan teljes bizonyossággal megállapítani annak a határozatnak szövegeztetett szövegét, melyet Apatin község képviselőtestülete 1892. évi augusztus 7-én tartott ülésében a községi jegyző fizetésének meghatározása tárgyában hozott. Annyi azonban tény, hogy a hozott határozat nem abban az értelemben vétetett fel az ülésről szerkesztett jegyzőkönyvbe, melyet annak a községi képviselőtestület tagjainak tulnyomó része tulajdonított, a minek bizonyítékául szolgál az, hogy a jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldött egyik képviselő, az időközben elhalálozott Puck István apátplébános, a hitelesítést dr. Kék Lajos tanuak esküvel megerősített vallomása szerint abból az okból tagadta meg, mert a jegyzőkönyv tartalma a hozott határozattal ellentézik. Tény továbbá az is, hogy a jegyző javadalmazásának felemelést tárgyazó javaslatot az említett ülésben maga a közvetlenül érdekelt Jellmann József községi jegyző terjesztette elő, hogy ez az ülés egész folyamán jelen volt, az ülési jegyzőkönyvet ő szerkesztette és a hozott határozatot, ennek a községi bíró által történt kihirdetése után felolvasta, sőt a képviselőtestületnek a határozatért közzétett is mondott. Vádolt Szeberényi István, ki az ülésben csak a határozat kihirdetésekor jelenvén meg, annak lefolyásáról csak mások elbeszélése alapján értesült, a községi képviselőtestület határozatát az ennek hozatalánál előfordult alaki szabálytalanságok, különösen pedig az érdekeltektől a határozat hozatalában való részvétele miatt támadta meg abban a feltevésben, hogy a felsőbb hatóság a határozatot megsemmisíteni fogja; és mert Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága az apatini járás fősolgabírójának jelentésére vizsgálat elrendelése nélkül 1892. évi október hó 11-én 1368. sz. a. hozott határozatával vádolt felebbezését elutasította, vádolt az utóbbi határozat ellen további felebbezéssel élt és ebben használta az eljárás tárgyát képező becsületsértést alkotó kifejezéseket. Minthogy tehát ezek szerint kétségtelen, hogy az említett felebbezésben használt meggyalázó kifejezések Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságára vonatkoznak, minthogy a törvényhatósági bizottság az irányában elkövetett becsületsértés miatt kellő időben panaszt emelt; minthogy az általánosságban használt meggyalázó kifejezések tényállítást magukban nem foglalván, erre nézve a valódiság bizonyítását nem sikerülhetett; s minthogy vádoltnak az az állítása, hogy eljárásának célja kizáróan a közérdek megóvása volt, már azért sem vehető figyelembe, mert vádolt beismerésével, valamint Jellmann József jegyző előadásával meg van állapítva, hogy vádolt és a ne-

vezett jegyző között már hosszabb idő óta ellenséges viszony áll fenn, amiből kétségtelen, hogy vádlott felépését a jegyző személye ellen táplált gyűlölet is befolyásolta: a kir. törvényszék vádlottat helyesen nyilvánította bűnösnek a Btk. 262. §-ában meghatározott becsület sértés vétségében. Mindamellett tekintve, hogy az említett felebbezésben az apatini járás főszolgabírája névze emforduló kifejezések miatt a jogosult részéről vád nem emeltetvén, azok használata sem a bűnösséget megállapító, sem súlyosító körülményként figyelembe nem vehető; tekintve, hogy vádlottnak a község képviselő-testülete által a községi jegyző fizetésének felemelése tárgyában hozott határozat keletkezése és jkényvételé körül előfordult szabálytalanságok és a határozatnak a törvényhatósági bizottság részéről a főszolgabíró jelentésére történt helybenbonyolása szolgált alkalmul és indító okul a felebbezésben foglalt kitételek használatára: a vádlottra a kiszabott büntetést aránylag leszállítani és minthogy az eddig felmerült büntügyi költségek a költségjegyzék szerint csak 31 frt 16 krt tesznek, vádlott fizetési kötelezettségét erre az összegre szorítani kellett. A kir. törvényszék ítéletének a fennebbiekben nem érintett egyéb indokai elfogadtattak. Szegeden, 1896. évi január hó 20-án. Bernáth Géza s. k., a kir. ítéletábla elnöke. Dr. Szegheő Ignác s. k., kir. ítéletáblai bíró. (P. H.)

Bélyegtelen eredetivel mindenben egyező hivatalos másolat hitelűl: Masirevits s. k., kiadó. (P. H.)

Másolat. 3070/b. 1896. szám. Ófelsége a király nevében a magyar kir. kuria nyilvános becsület sértés vétségével vádolt Szeberényi István ellen a zombori kir. törvényszék előtt folyamatba tett s ugyanott 1895. október hó 26-án 5239. szám a. a szegedi kir. ítéletábla által pedig vádlottnak és a kir. ügyésznek felebbezésére 1896. évi január 20-án 137. szám alatt elintéztett büntető ügyét ugyanazoknak felebbezése folytán 1896. évi december hó 18-ik napján tartott nyilvános ülésében vizsgálat alá vevén, következő ítéletet hozott: A kir. ítéletábla ítélete felhozott s az első bíróság ítéletéből elfogadott indokoknál fogva helybenbonyolják. Budapest, 1896. évi december hó 18-án. Czorda Bódog s. k. Mikó Miklós s. k. (P. H.)

Hivatalos másolat hitelűl: Masirevits s. k., kiadó. (P. H.)

Felolvasó szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
kő- és váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Legelő.
Kitűnő jó erdei legelőre elfogadnak szarvasmarhákat, ugyszintén birkákat legeltetés végett május hó elsejétől augusztus hó elsejéig
Roheim Károly és fiai,
Zomborban.

265. szám.
bv. 1897.

Árverési hirdetmény.
Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. törvényszék 12039. polg. 1896. számú végzése által dr. Mihajlovics István kulai ügyvéd által képviselt Kniesel Jakab javára Grgurov Ávrám lalityi lakos ellen 250 frt — kr tőke, ennek 1896. évi augusztus október hó 28. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 46 frt 51 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 355 frt — krra becsült lovak, kukorica és kendermagból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.
Mely árverésnek a 1948/1897. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Lalityon alperes lakásán leendő eszközölésére 1897. évi május hó 10. napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a velemiszándékozó oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében legelőbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.
Az előlveendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt Hód-sághon, 1897. évi április hó 23-án.
Váczy János,
kir. bír. végrehajtó.

363. szám.
kig. 1897.

Pályázati hirdetmény.
Lok községben lemondás folytán üresedésbe jött gyalogrendőri állásra ezennel pályázat hirdettetik. Felhivatnak ennelfogva az állást elnyerni óhajtok, miszerint szabályszerűen felszerelt kérvényeiket folyó évi május hó 14-éig alulírt előjárásnál annál is inkább nyujtsák be, mivel a később érkezők figyelembe vételét nem fognak.
A gyalogrendőr évi fizetése 240 forint havi utólagos részletekben, azonkívül a ruházatot és felszerelést a község adja.
Lok, 1897. évi április hó 30-án.
Szagmeister János,
jegyző. 3-2

Mityin Ignác,
bíró.

A Zombori Kerékpár-Egyesület felügyelete alatt álló
Attila-kerékpár
egyedüli gyári raktára Bács-Bodrogh vármegye részére
POCK LÁSZLÓ
ZOMBORBAN.
A zombori kerékpár-egyesület szállítója. — Javitóműhely saját házban.
Üveg, porcellán, lámpa, majolika, luxus- és kinaezüst diszárak gyári raktára.
Vidéki megrendelések 24 óra alatt pontosan eszközöltetnek.
Attila-kerékpárok gyári áron kaphatók. Árjegyzék ingyen és bérmentve.
Vidéki főraktárain: Baja, Szabadka, Ujvidék, Zenta. *—10

Az előkelő világ arcszépítője a
Királynő arczéme,
mely hatásánál fogva fölülmúl minden eddig ismert arcszépítő szereket.
Ártalmas alkatrészeketől ment, nem tartalmaz zsíros anyagot, a bőr által teljesen felszívatik. Rövid használat után eltávolít az arcról minden bőrtisztatlanságot, u. m.: szeplőt, májfoltot, pörsemet, mitesszert stb., a bőrt fénytelen simává és hófehérré teszi, nappali használata megóvja az arcbőrt a szél és hideg káros hatásától. Igen alkalmas színházak és estélyekre, mivel a hölgygyor általa jobban tapad és az arcon állandóan megmarad.
EGY TÉGELY 70 KR.
Királynő crème szappan,
melynek alkatrészei a Királynő arczéme-el szoros összefüggésben vannak, a bőrnek simaságot, üdéséget kölcsönöz. Kiváló jó illatánál fogva legelső toilette szappan. Egy darab 50 kr.
„Mivel hasonló névvel teljesen értéktelen és ártalmas utánozások vannak, minden tégely védjeggyel van lezárva.” Egyedül kapható:
TEMESVÁRY JÓZSEF
Angyal-gyógyszertárban ZOMBORBAN.
52-19 Postai megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

Van szerencsénk a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint a legjobb hírnévnek örvendő
LÁTSZERESZETI CIKKEINK
egyedüli elárúsításával ZOMBOR és KÖRNYÉKEK részére
KESZLER DEZSÓ
órás és ókszerész urat ZOMBORBAN
biztuk meg, ki gyártmányainkból állandóan dus választékot fog tartani, és kérjük, hogy szemüvegek, csiptetők, monoklik, látszóvegek, távcsövek, barométer és termométerek, hőmérők, lépésszámlálók, kompaszok, tudományos celokra használatos üvegek stb. e szakmába vágó cikkek végett szükség esetében **KESZLER DEZSÓ** urhoz fordulni sziveskedjék.
Orvosi rendellet szerinti szemüvegek a legrövidebb idő alatt és a leglekiismeretesebben készítettnek.
Javítások gyorsan és jutányosan eszközöltetnek.
Képes árjegyzék több 200 kappal többnyire eredeti nagyságban képviselőnkél a n. é. közönségnek ingyen rendelkezésére áll.
Tisztelettel
GRABICH TESTVÉREK,
látszerészeti műintézete Lipcse és Rathenov.
Több mint 200 nagyobb városban képviselve.

597. szám kig. 1897.

Árverési hirdetmény.
Hód-ságh község előjárósága részéről közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező nagyvendéglő 1898. évi április hó 1-től 1903. év március hó 30-ig, azaz 6 évi bértartamra folyó évi május hó 15-én délelőtt 9 órakor Hód-ságh község határában nyilvános árverés útján fog haszonbérbe adni.
Kiküldési ár o. é. 1400 frt.
Az árverési feltételek a községjegyzői irodában betekinthetők.
Hód-ságh, 1897. évi április hó 28-án.
3-3 **Előjáróság.**

HIRDETMEY.
Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására adni, hogy Zomborban, Szelenese külvárosban, saját gyártmányu
cement-lapjaimból,
mely minden színben kapható, raktárt nyitottam. Minden e szakmában vágó munkákat a legjutányosabb áron készítek.
Tisztelettel
6-6 **Szimendits Vladimír.**
Főraktár és megrendeléseket elvállal:
Theodorovits Zlatoje
vaskereskedő
ZOMBOR, Kossuth- (fő-) utca.
Ocsébb mint bárhol.

310. szám.
kig. 1897.
Pályázati hirdetmény.
Wekerlefalva községében üresedésben levő 1 gyalogrendőrvetetői és 2 gyalogrendőri állásra ezennel pályázat nyitattik.
A rendőrvetető javadalmozása áll: a községi pénztárból utólagos havi részletekben fizetendő évi 300 frt készpénz, egy-egy közrendőri 216 frt készpénz és a ruházaton kívül a község által beszerzendő felszerelésből.
Felhivatnak az ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtok, hogy szabályszerűen, eddigi alkalmaztatásukat s nyelvismereteiket is igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket folyó évi május hó 14-ig alulírt községi előjárásnál nyujtsák be.
Wekerlefalva, 1897. évi április hó 23-án.
Benyács Simon, **Tillinger Péter,**
jegyző. 3-3 bíró.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.
Káty községben leköszönés folytán üresedésbe jött egy gyalogrendőri állásra ezennel pályázat nyitattik.
Ezen állás évi 220 frt készpénzfizetés és teljes ruházat és egyéb felszereléssel van egybekötve. A fennálló szabályrendelet értelmében felszerelt kérvények folyó évi május hó 15-ig alulírt előjárásnál nyujtandók be.
Kátyon, 1897. április 27-én. 2-2
Szaich Gyula, **Renner Frigyes,**
jegyző. bíró.

XX. é.
Egész
Fél
Negy
A la
illet
szerk
a lap
Egyes

Hire
az egész
s az ellen
hírek mind
nek. Szinte
hogy nálun
ben s a va
szerűen üzi
A meg
szurrogátu
a kiknek k
vérsékelte
volna azon
megfosztani
vérbizserget
hirtelen és
egyéb emlé
muló főfájá
Mégis
nyos hírbek
annyi siker
mek szemlé
a szabadelv
Elvégre
a szabadelv
hullámcsapá
Magyarorszá
szellem, po
férfiúnak ne
meg, hogy
ennek a tört
Hogy a
kontinuitása
lomra néze
jogfolytonoss
teljesen meg
jának, hivat
A kom
parlamentari
lidáció, mely
egészséges r
kultúra egész
szilárdítása i
Ily mag
közben kiví
edzették me
a saját szerv

A
Ha összek
Ne hidd,
Már elvég
S nem lát
Ha szél
Minden p
Sokáig o
De nem á
Hogy szél
Sivitva, p
Szivemnek
Lefosztva
Hervadt r
Elszállt, s
S nem vol
Szivem se
Pedig ez j
Oh! hisz
Az ágat ne
Csupán —
Temetni az
Ki nekünk
Ügyis, ha
Észbontó k
De véle m
Nemcsak te